

## Błękit myśli

Edyta Górniak

To Ty, a w Twoich dłoniach cały świat,  
ten sekret, cichy szept i łza,  
rozpoznaje nas.

I znów w nich zastyga cały strach,  
kiedy wtulam w nie swą twarz,  
chce zatrzymać czas.

Jeśli kiedyś nad ranem wtuleni,  
wolań niebios na chwilę zgaśniemy.  
Rozstaniemy się na tysiąc lat,  
i tak...

Wiem, w następnym życiu znów odnajdziesz mnie,  
w nagich szeptach fal.

Już wiem, ukryty w nutach jest nasz cały świat.  
Ten błękit myśli, znam.

Świt, a w Twoich dłoniach spokój nasz,  
Twoje dłonie-skrzydła dwa,  
rozpoznaje nas.

To znak, że niewidzialne myśli znasz,  
że Ty przytulasz mnie nie świat,  
chcesz ochronić nas.

Jeśli kiedyś nad ranem wtuleni,  
wolań niebios na chwilę zgaśniemy.  
Rozstaniemy się na tysiąc lat,  
i tak...

Wiem, w następnym życiu znów odnajdziesz mnie,  
w nagich szeptach fal.

Już wiem, ukryty w jednym słowie jest nasz świat.  
Ten błękit myśli, znam.

Ukryty w jednym słowie jest nasz świat.

Wiem, w następnym życiu znów odnajdziesz mnie,  
w nagich szeptach fal.

Już wiem, ukryty w nutach jest nasz cały świat.  
Ten błękit myśli, znam.

W nagich szeptach fal.

Już wiem, ukryty w jednym słowie jest nasz świat.  
Błękit myśli, znam.